

HALJ MEG ÖNMAGADNAK!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.08.14.

Jó, hogy itt vagytok, nektek szól az üzenet igazából, akik már ide jártok évek óta. Benne vagyunk egy sorozatban, amely a jellemépítésről szól, és ma a nyolcadik tanítását fogod ennek hallani. Valószínű, ez lesz egyelőre az utolsó, mert nagyon sok minden más dolog gerjedezik a szívemben, ami inkább elő akar törni. Nem titok, hogy szeretnék a következő pár hétben a gyógyulásról egy erőteljes tanítássorozatot elétek hozni, hogy megújuljunk ennek az ismeretében. Nagyon sokat és nagyon sokszor hallottunk erről az elmúlt években, évtizedekben. Az egyházunk egyik fő szolgálata, hogy a betegekért imádkozik, ezzel betöltve azt a küldetést, amit Isten egyébként az Eklézsiának, a gyülekezetnek úgy általánosságban is adott. Szeretnék erről beszélni, mert nagyon sok a félreértés, a tudatlanság vagy éppen a meg nem értés azzal kapcsolatban, hogy szolgálunk a gyógyulással mások felé. Mi hogyan fogadjuk a gyógyulást? Miért Isten akarata a gyógyulás? Milyen bibliai vonatkozásai vannak a gyógyulásnak? Miért van az, hogy Jézusnak egy példabeszéde, egy tanítása sincs a gyógyulásról, kimondottan csak a gyógyulásról, mégis a szolgálata felét azzal töltötte, hogy a betegeket gyógyította. Nagyon fontos kérdések ezek, és meg kell látnunk azt, hogy nekünk ebben szerepünk van, hogy az Ő akarata kiteljesedjen közöttünk is, és a világban is, illetve hogy valóban azt végezzük el, azt a munkát, amire Isten minket elhívott.

A mai napon tehát folytatom azt a sorozatot, amiben benne vagyunk. és hogy igazából miről is lesz szó? Úgy hiszem, hogy több minden elhangzik majd, talán mondhatom úgy is, hogy egy alaptanítás ez, olyan alaptanítás, amit igazán jól kell érteni és jól kell megérteni. Nagyon félre is lehet ez érteni, de én úgy hiszem, hogy mindazok, akik keresik, kutatják a növekedést az életükben, keresik a válaszokat, keresik az áttöréseket az életükben, azt, hogy hogyan lehet egyről a kettőre, tehát magasabb szintre jutni, azok között sokan vannak olyanok, akik elakadtak valahol. Egy monoton hitéletet élnek, amiben nem igazán látják azt, hogyan tudnának áttörni arra a szintre, amit az Ige ígér, hogy azt a békességet, azt a teljességet, anyagi gyarapodást, azt a gyógyulást megélik, amit az Ige Jézus Krisztusban nekünk már garantált, már odaadott. Van valami, ami miatt egy bizonyos korlátig tudunk csak elmenni, és ez a korlát sokszor az elménkben van, a fejünkben, és bizony sokszor a lelkünkben, az akaratunkban, az érzelmeinkben.

Azt a címet adtam a mai tanításnak, amely Jézus egyik alap szellemi törvényéről szól. Jézus erről beszélt a Jeruzsálemben való felmenetele után. Odamentek hozzá a görögök, illetve a tanítványokon keresztül akarták Jézust látni, és azt mondták ott a tanítványok közül kettőnek, hogy látni akarjuk Jézust! Mutasd meg nekünk Jézust! Erre Jézusnak mi volt a következő pár mondata? Fel fogjuk olvasni ezt az Igét a János evangéliumából. Elmondott egy történetet, egy természetes világból hozott példát, ami annyira alap, és annyira egyértelmű és tisztán és jól látható egyébként a természetes világban, hogy sokszor nem veszünk róla tudomást. Mert annyira természetes, és amikor kérdezték azt, hogy láthatunk-e Téged? Hogyan láthatunk Téged? Látni akarjuk Jézust! Jézus azt mondta: „Ha a földre esett gabonamag el nem hal,” akkor nem fog gyümölcsöt és termést hozni. Azt akarom ebből kihozni, mindjárt meghalljátok, hogy a gabonamag, ami itt a zsebemben is van, hoztam otthonról, hoztam búzát, pont az esett le, igen, olyan picike, hogy alig látod, csak azt látod, hogy itt az ujjaim között van valami. Aztán hoztam napraforgót, ez is egy mag, ez egy picit nagyobb. Hoztam kukoricát, ezt is mindenki ismeri, ugye? Nézzük a gabonamagot, mert erről beszélt Jézus, bár igazából az eredetiben csak a „mag” szó szerepel. Tehát van egy mag, és mit látsz ebben a magban? Látod azt, hogy milyen picike. Látod azt, hogy igazából ez így önmagában kemény, semmire nem jó, ha csak így önmagában marad. Jézus azt mondja, hogy ebben a magban benne van valami olyan dolog, amit Ő teremtett bele. A természetes világban

is így van ez, és a szellemi világban is. Ahhoz, hogy ez a gabonamag egy kalászos termést, illetve növényt hozzon, amiben sok gabonamag megterem, mint termés, nevezzük „gyümölcsnek”, mire van szüksége ennek a gabonamagnak? Többek között arra, hogy a földbe el legyen vetve, és meghaljon önmagának.

Azt a tanításcímet adtam a mai üzenetnek, hogy: *Halj meg önmagadnak!* Ami egy olyan lecke, egy olyan kulcs, amit jó, ha megértesz. Ha most úgy gondolsz, hogy van valami, ami miatt nincs áttörés, ami miatt nincs valóságban, amit szeretnél, szóval, ha ezt megérted és megcselekszed, akkor a következő szintre tudsz lépni. Ez a gabonamag csakis és kizárólag akkor terem sokszoros termést, ha a földbe kerül és átmegy egy olyan folyamaton, aminek a vége az ő számára a halál. Amikor Jézus egyértelműen beszélt erről ott a János evangéliuma 12-ben – mindjárt fogom olvasni –, akkor elsődleges értelemben saját magáról beszélt. De ahogy minden keresztény életében eljön egyszer, sőt én úgy hiszem, hogy sokszor, a lehetőség arra, hogy felvegye, átvegye a gabonamag sorsát, akkor az egy döntést követel meg a te részedről. Hogy hajlandó vagy-e meghalni?

Hajlandó vagy-e meghalni azért, hogy belőled élet fakadjon? Hajlandó vagy-e meghalni azért, hogy belőled a sokszorozódás, a természetfeletti túláradás és valami olyan dolog jöjjön elő, ami egyébként így nem látszik? Mert nem látod. Mint ahogy erre a magra, ha ránézel, nem látod, mi van benne. De ha ismered a szellemi törvényeket és ismered a természetes törvényeket, és van egy kis gyakorlatod, láthatod ebben az egyszem magban, az akár több vagonnyi búzatermést. Benne van! Most azt látod, hogy ez egy picike kis dolog önmagában. Elszórja az ember, elejti az ember, útfélre esik, kövek közé esik, tövisesek közé esik, vagy jó földbe esik, ez a kérdés. De te is egy mag vagy. A te tested, és természetesen nem a fizikai értelemben vett halálról beszélek, hanem a test kívánságairól, az énedről, az egódról, a saját vágyaidról, az éntudatodról, ami te vagy, annak akarsz élni? Vagy hajlandó vagy ezt az életet letenni, és élni Jézusért és Jézusnak azért, hogy előjöhessen belőled valami olyan, amit igazából még te magad sem látsz magadban, mert olyan nagy és olyan csodálatos.

Ez az egy búzamag, ha elültetésre kerül, pár hónap alatt kinő belőle egy növény. Először úgy néz ki, mint egy fű, aztán elkezd növekedni, kalászt hoz, először még zölden, aztán ha eljön az aratás ideje, és nem tudom pontosan, talán ti jobban tudjátok, hogy ebből az egy búzamagból hány búzamag lesz egy kalászon? Nem tudom. Negyven, ötven, hatvan? Egyetlenegy magból. Azt a kalászt kicsépeled, és azokat a magokat újra elülteted, az is meghozza azt a sokszorozódást, és így hatványozottan, idővel az a bőség, ami ebben az egy kicsi magban benne van, az elő tud belőle jönni. De ehhez mire van szükség? A magnak fel kell áldoznia önmagát. Ennek meg kell halnia önmagának. Mert ha így marad, akkor önmaga marad. Az szép és jó, és megesszük a tyúkok, és az is egy hasznos dolog, de csak egyetlenegy esetben lesz sokszorozódás belőle, ha földbe kerül.

Lapozzatok oda, kérlek benneteket, a János evangéliuma 12. fejezetére, és a 20-as verstől fogom olvasni. Mostanában szeretem úgy olvasni az Igét, hogy azokat a közismert igeverseket, amiket nagyon sokszor hallottunk, nagyon sokszor beszéltünk róla, nagyon sokszor tanítottunk róla, azt úgy olvasom, hogy külön hangsúlyt fektetek arra, hogy mi van a szöveggörnyezetében előtte és utána. És most a héten tűnt fel nekem, eddig ez a sok év alatt nem tűnt fel, hogy itt Jézus mire válaszolva, milyen körülmények között mondja ezt a szellemi törvényszerűséget.

János 12,20–21. Egyszerű fordítás

20. A páska ünnepére igen sokan jöttek Jeruzsálembe imádkozni, és voltak közöttük görögök is.

21. Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából származott, és megkérték: „Uram, szeretnénk látni Jézust!” Fülöp szólt Andrásnak,

Egy picit álljunk itt meg! Mit akartak a görögök? Látni akarták Jézust. Úgy hiszem, te is látni akarod Jézust. Valahogy nem feltétlenül a szónak a szoros értelmében, fizikai értelemben,

hanem Jézus megnyilvánulásait, cselekedeteit. Jézusnak azokat a dolgait, amiről az Evangéliumokban olvasol, hogy Ő azokat rajtunk keresztül cselekszi. Van itt összefüggés abban, hogy hogyan láthatjuk meg Jézust. Jézus utána így válaszol, a történet így folytatódik:

János 12,22–26.

22. azután mindketten odamentek Jézushoz, és szóltak neki.

23. Jézus így válaszolt: „Eljött az idő, hogy az Emberfia megdicsőüljön.

24. Igazán mondom nektek: a búzmagot el kell vetni a földbe, hogy ott elhaljon, azután majd felnő, és gazdag termést hoz. Ha viszont nem hal el, akkor csak egymaga marad.

25. Aki ragaszkodik a lelkéhez, vagyis az életéhez, az el fogja veszíteni. Aki pedig kész feladni a lelkét, vagyis az életét ezen a világon, az megtartja azt az örök életre.

26. Aki nekem szolgál, engem kövessen! Akkor, ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is velem. Aki pedig engem szolgál, azt megbecsüli az Atya.”

Halleluja! Nagyon-nagyon-nagyon sok minden van ebben a pár mondatban. Annyira velős, annyira tömör, annyira – mai közkedvelt szóhasználatnál élve – jó életvezetési tanácsadás van benne, amire rábízhatjuk és rászánhatjuk az életünket. Mondhatnád, hát Jézus nem az élőknek az Istene? Nem azt akarja, hogy éljünk? Nem azt akarja, hogy mi dicsőségről dicsőségre haladjunk? De! Pontosan erről beszél. Mi kell ahhoz, hogy valaki más meglássa benned Jézust? Ha valaki bejön a gyülekezetbe és azt mondja, hogy én látni akarom itt Jézust, mire van ehhez szükség? Hogy rajtunk meglátszódjon Ő, hogy belőlünk meglátszódjon Ő. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy ha a mi énünk az háttérben van, és Jézus van elől. Ha mi vagyunk elől, ha Attila, ha a dicsőítő személye, ha a melletted ülő, meg a fizikai megfogható dolgok vannak elől, meg az érzelmeid vannak elől, akkor Jézust nem fogod látni. Jézust látni úgy lehet, hogy ha az ember háttérben van, Ő pedig felemelkedik! Meg van-e benned az, ami megvolt Keresztelő Jánosban, aki azt mondta, hogy én már alább szállok, aki én utánam jön, én az Ő útját készítem elő, hogy Ő felemelkedjen.

Mennyire van benned meg ez, hogy másokat felemeljél, és hajlandó legyél önmagadat lenyomni, elnyomni, jó értelemben mondom ezt. Ne értse senki félre természetesen! Tehát önmagadat, a saját személyes vágyaidat, az önzőségedet a háttérbe tenni, mennyire vagy erre hajlandó? Amilyen mértékben kész vagy erre, olyan mértékben fog benned megnyilvánulni a Krisztus. Amilyen mértékben felöltöd magadra a Krisztust, olyan mértékben fogod levetkőzni az ó embert. Az ó embernek a levetése nagyon sokszor azzal jár, hogy az önző természetünket, az önző énünket háttérbe szorítjuk, megöljük. Itt halálról beszél a Biblia. Olyan halálról, amely egy áldozatot követel meg tőled is, meg tőlem is. A keresztény életben szoktuk hívogatni az embereket, hogy „Gyere Jézushoz, mert itt mindig minden jó lesz, és mindig minden rendben lesz, és mindig mindenkor boldogság lesz, és kiegyensúlyozottság és békeség, és áldások”, és ez így van, és igen és ámen, de hogy jön ez el? A testnek a halála által. Nem a fizikai halála által, hanem a testi természetnek a halála által, és ehhez áldozatot kell hoznod, és bizony ez a fajta halál egy szenvedéssel jár. Egy olyan szenvedéssel, amit a keresztények nem akarnak fölvenni, nem akarják magukra venni, mert azt gondolják, hogy ez egy olyan szenvedés, ami megfoszt engem valamitől. De ez nem megfoszt, ez életet ad, ez kiteljesedést hoz. Amikor önmagadat háttérbe szorítod és élsz a másikért és a másikkal, ez Isten természete. Az agapé szeretetnek mi a lényege? Az, hogy nem önző. Isten nem volt önző akkor, amikor Ádám elbukott a kertben. Mondhatta volna, hogy „Nekem erre nincs szükségem, az egész teremtést törölöm”, mint a matektanár a rossz dolgozatnál, a bal alsó saroktól a jobb felső sarokig áthúzza, és félredobja. Ki lenne az, aki Istent felelősségre vonta volna ezért? Mégsem ezt tette, hanem mit tett? Amit az ember elrontott, hogyan hozta helyre? Föláldozott valakit az emberek közül? Nem! Önmagát áldozta fel azért, hogy az embernek jó dolga legyen, hogy örök élete legyen, hogy az embernek, amit nem érdemel meg, a megváltást, odaadhassa, hogy az ember el tudjon oda jutni, ahova saját erejéből soha nem

tudott volna eljutni. Ő ezt tette! És Jézus, amikor eljött a Földre, magáról beszélt, hogy a gabonamag, én, mint mag, a földbe kerülök és meghalok, és gondoldj bele, mi lett ennek a gyümölcse? Mi lett a gyümölcse Jézus halálának? Az, hogy eltelték most már évezredek, és még mindig gyümölcsözik az Ő szolgálata, még mindig gyümölcsözik az Ő áldozathozatala, még mindig, a mai napon is, ezrek térnek meg Őhöz, és a mai napon is Őt imádják és dicsőítik milliónyian a Földön, és ma is képesek ezren az életüket feláldozni Jézusért. Miért? Mert olyan jól prédikált Jézus? Mert olyan jó tanításai voltak? Mert olyan jó példabeszédeket mondott? Nem, nem azért! Hanem azért, mert Ő hozott egy áldozatot. Neki ez volt a célja, Neki ez volt a küldetése, hogy áldozatot hozzon. Ezt az áldozatot Ő meghozta, Ő megtette, odaszánta, elkötelezte magát erre, hogy „Én ezt véghezviszem, mert szeretlek téged, szeretem a világot!” „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen”. Ha valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen! Isten megbékélt a világgal, megbékélt veled is, aki itt vagy most, először, vagy másodszor, vagy sokadszor. Isten megbékélt veled! A te választásod, hogy elfogadod-e ezt ingyen, kegyelemből, ajándékba, úgy, hogy nem kell érte tenned semmit. Ezt az áldozatot, hogy az emberekért Ő meghalt, azt az áldozatot, amely áldozattal, véráldozattal Ő eltörölte az emberek bűnét, neked nem kell meghoznod! Neked nem kell vezekelned a világ bűneiért! Tudtad azt, hogy ma is vannak kolostorok? Görögországban is van egy ilyen kolostor, csak férfiak léphetnek be arra a félszigetre, arra a területre, és ott a szerzetesek a mai napig is vezekelnek a világ bűneiért! Isten áldja meg a szívüket! Semmit nem értenek Jézus megváltási munkájából! Neked nem kell vezekelned másnak a bűneiért, neked nem kell azért áldozatot hozni, amiért Jézus meghozta az áldozatot, és kifizette az árat.

Egy más dolog van, amiben neked áldozatot kell hozni, hogy ez benned megnyilvánuljon, ez nem automatikus. Isten kegyelméből sok mindent úgy kapunk, és úgy tapasztalunk meg, hogy nem teszünk érte semmit. Úgy tapasztaltunk meg sok mindent, a gyógyulást, a kezdeti első szeretet „fröccsöt”, szeretet érzelmeket, amit első alkalommal kaptunk, hogy nem tettünk érte semmit. Eljöttünk egy ilyen összejövetelre, keresve a gyógyulást, keresve valamit, vagy mert valaki meghívott, és kaptunk valami olyasmit, amiről nem volt elképzelésünk, és Isten adott nekünk, és adott nekünk, és így van ez a kicsi csecsemővel is, ugye? Csak kap az anyukájától, csak kap az anyukájától meg az apukájától, csak kap, újra, és újra, és újra, és növekszik és növekszik és növekszik, de eljön az idő, amikor az anyuka azt mondja, hogy szomjas vagy? 16 évesen? Ne én vigyek már neked egy pohár vizet! Vedd fel szépen a kis lábaidat, menj ki a konyhába és igyál! Önállósodj! És itt, hogy a párhuzamot jól értsük meg, természetesen minden a miénk, ott van a konyhában, ahogy Dávid fogalmazott: terített asztalon ott van előttünk minden. Az anyuka hoz egy áldozatot a kis csecsemő gyerekéért, de a kis csecsemő gyerek felnő, és meg kell tanulni neki is idővel áldozatot hozni. Már az óvodában le kell mondani a pöttyös labdáról, oda kell adni Pistikének, aztán iskolában házi feladatot kap, aztán otthon le kell ülnie ahelyett, hogy focizna kint a haverokkal, és ezek a kis áldozathozatalok mind-mind tanulható dolgok, míg eljutunk oda sokan, hogy hajlandók vagyunk sokszor, sok mindent feláldozni magunkból. Sokszor sok mindent hajlandóak vagyunk, az időnket, az energiánkat, lemondunk dolgokról, lemondunk az internetről, a tévéről, lemondunk a facebookról, ugye? Nem volt nagyon egyöntetű a válasz. Csinálhatsz nyugodtan egy egyhetes facebook böjtöt, egy kéthetes tv böjtöt, amikor az Igében jobban elmerülsz. Az Igében nem kell böjtöt csinálni, de a testedet is böjtöltetheted időnként, akár a csülkös pacalpörkölttől, a gondolataidat is böjtöltetheted, hogy nem gondolsz állandóan a félelmeidre meg a hiányaidra, meg a szerencsétlenségeidre, és eljön az idő, mikor úgy érzed, hogy „én nagyon sok mindent odaadtam már, én nagyon sok mindent adtam”, de hogyan lesz a gabonamagból nagy termés? Lesz bőséges termés, ha félig kerül a földbe? Mi lesz ebből a gabonamagból, ha csak félig kerül bele a földbe? Önmaga marad. Tehát különbség van – én úgy hiszem –, ha félig adjuk oda magunkat, vagy sok mindent odaadunk magunkból Istennek,

és aközött, hogy mindent odaadunk. Ez egy nagyon-nagyon súlyos dolog! Az ember nagyon sok mindent hajlandó odaadni. Hajlandó vagy odaadni a pénzedet? A vállalkozásodat? A családot? Az egész életedet? Mindenedet? Azt mondva, hogy „Uram, bármit kérsz tőlem, bármit mondasz nekem, én azt odaadom, bármi legyen is az! Bármi legyen is az!” Nagyon-nagyon súlyos kérdés, és vannak, akiknél ez a döntés hiányzik, és ez az akadály. Hogy „odaadtam már annyi mindent, Uram, Neked, én már annyi mindent feláldoztam az életemből!”. Jézus mindent akar. Az öröm ebben az egész dologban az, hogy Ő mindig sokkal többet ad vissza, mint amit te adni tudsz. Mindig, kivétel nélkül. Amikor az ember megérzi ennek az ízét, amikor megtapasztalja ennek a valóságát, az igazságát az Igében, akkor eljőhet az a pillanat, amikor azt mondd, hogy Uram, hadd áldozzak magamból még többet föl! Mert azt, hogy mindent odaadok neked, ezt olyan könnyű mondani, de azért ez nem egyik napról a másikra történik. Mindenem a tiéd, Uram! Mindenem a tiéd! Annyira szeretlek, mindenem a tiéd! Ezt nagyon tudta hangoztatni Péter is az utolsó vacsoránál, és mi történt? Szólt a kakas és addigra már háromszor tagadta meg még azt is, hogy ismeri Jézust. Az Ő szeretete, az Ő felénk irányuló jósága, az Ő felénk irányuló elmondhatatlan, kibeszélhetetlen, túláradó, dicsőséges kegyelme, szeretete az, ami minket arra készítet, hogy minél többet adjunk magunkból Neki. Amikor ezt megteesszük, akkor Ő meg fog nyilvánulni.

Ahogy meglátták ott a fizikai értelemben is a görögök Jézust, úgy benned is meg fog nyilvánulni az az erő, amire annyira vágysz. Ó, pásztor hadd értem jól, valami árat kell nekem fizetnem ezért? Természetesen nem lehet megvásárolni sem Istent, sem az áldásokat, sem a kegyelmet, sem a gyógyulást. Nem tudsz pénzzel vagy bármiféle cselekedettel, adok-kapok kereskedelmi szinten kicsikarni Istentől bármit is. Ez nem erről szól, hogy én adok, akkor Ő is ad, ha többet adok, akkor Ő még többet ad. Hanem ez a szívről szól, az oda-szánásról, az elengedésről, arról, hogy képes és hajlandó vagy-e magad a halálra adni.

Azt mondta, hogy minden napon halálra adom az én testemet. Minden napon! A testi cselekedetéről olvashatsz a Galata levél 5. fejezetében, és egyébként is tudod, hogy mik ezek. Egy-két példát hadd hozzak: hajlandó vagy-e alávetni magad annak, hogy nem duzzogsz azért, hogy nem a te igazságod, hogy nem a te jogosságod az, aminek mindig uralkodnia kell, hogy mindig érvényre kell jusson az, amit te igaznak és helyesnek gondolsz?

Mert amikor azt mondd, én tudom a tutit és meg akarom mondani és végig akarom azt vinni, akkor magadnak élsz. De amikor hajlandó vagy elengedni és hajlandó vagy a másikat felemelni, a másik igazságát is elismerni és hajlandó vagy magad megalázni, annak az lesz a következménye, hogy Isten felmagasztal téged. Ez mindig is így működött Isten királyságában. A világban meg pont az ellenkezője működik. Isten királyságában meg így működik, minél inkább megalázod magad, minél inkább nem akarsz kitűnni, minél inkább szeretnél Neki megfelelni és nem embereknek, Isten annál inkább előre fog téged vinni, annál inkább meg fogja mutatni az Ő dicsőségét benned, annál inkább nyilvánvalóvá lesz az előre haladásod.

Minél inkább akarod magad a saját érdemeidet, a saját talentumaidat, a saját kívánságaidat érvényre juttatni, az egy darabig mehet bizonyára, mert a természetes világban is ez így működik, de idővel az a teljesség vissza lesz tőled tartva, ami igazából már kitöltetett a szívedbe. Miért? Nagyon egyszerű oknál fogva. Amit az ember vet, azt aratja. Isten ellenáll a kevélyeknek, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. Írja a Biblia a Galata levélben, hogy aki a testből vet, az a testből fog aratni veszedelmet, rossz dolgot, gonoszságot. Aki pedig a szellemből vet, aki a szellemi dolgokat veti el, aki azt veti el, ami igei, amit Isten a Szelleme által mond, és engedelmisségben megteszi, amit az Ige kér tőle, az a szellemből fog aratni dolgokat.

Nagyon sok minden az életedben ma, amit tapasztalsz, amit látsz, amit megfogsz, amit érzékelsz, az a múltban elvetett magjaidnak az eredménye. Nem kell hivatkozni itt a kormányokra, nem kell hivatkozni emberekre, nem kell mutogatni apura, anyura, se testvérré, se só-

gorra, se a komára, se a szekér előtt lévő lóra, se a szekér után baktató csikóra vagy számárra. Az emberek mindig kifogásokat keresnek, de van itt egy szellemi alapelv. Szeretnél jó dolgokat? Vess el jó magokat és jó dolgokat fogsz aratni. Ez annyira egyszerű! Mi a bonyolult ebben? Miért olyan nehéz ezt felfogni? Jézus azt mondta, ha ezt nem fogod fel, ha ezt nem érted meg, akkor semmit nem értesz. Isten királysága így működik, ez alapján működik. Amit elvetsz, azt aratod. Ha a krumplit ülteted el, meg az alma magot, meg a paprika magot, akkor nem fogsz diót szüretelni és aratni. Minden mag a maga fajtája szerint terem.

Ha elveted a keserűséget, a meg nem bocsátást, ha elveted a duzzogást, ha elveted a testi dolgaidat, a pártoskodást, a tisztátalan dolgokat, akkor az alapján fogsz aratni. Miért meglepő ez? Miért csodálkoznak ezen az emberek? Ha elveted a szorgalmat, a kitartást, a türelmet, a megbecsülést, a figyelmességet, ha elveted azt, hogy kedves vagy másokkal, ha elveted azt, hogy magadat háttérbe szorítod és másokat felemelsz, mit fogsz aratni? Azt, hogy föl fognak téged emelni, türelmesek lesznek veled és kedvesek lesznek veled, azokat a gyümölcsöket, amiknek a magjait elvetted.

Ahogy épül, fejlődik a jellemed, tudatosan figyelned kell erre, tudatosan odafigyelsz a szádra, hogy nem jöhet ki bármi a szádon, nem beszélhetsz felelőtlenül, nem mondhatsz bármit, ami éppen az eszedbe jut. Miért? Mert a kimondott szavaid is mind-mind elvetett magok. Nem feltétlenül tudom ezt Igékkal alátámasztani, de úgy gondolom, a kimondott szavakban lévő erő súlyosabb, erőteljesebb hatást gyakorol ránk, mint a cselekedeteink magjai, de azok is. Nem akarom egymás fölé helyezni, de nyilvánvalóbb, hogy a pesszimista, negatív emberek learatják azt, hogy a depresszió megtalálja őket.

Beszélj inkább arról, hogy mi mindent tett érted Jézus! Beszélj arról és gondolkodj úgy, hogy Ő szeret téged. Az az igazság, hogy nincs mentséged neked se és nekem se. Semmi, de semmi az égvilágon, ha keresztény vagy, ha újjászülettél, semmi nem ad elegendő jogot és alapot arra, hogy panaszkodjál. Semmi nem elég nagy ahhoz, hogy bármi miatt is zúgolódjunk. Mert az Ő kegyelme olyan nagy felettünk, az Ő jósága olyan sok mindent megtett értünk, az Ő áldozata olyan nagy volt értünk és olyan teljességgel odaadott nekünk mindent. Mire panaszkodunk? Mire nyafogunk?

Az Ő szeretete, az Ő természete ki lett töltve a mi szívünkbe a Szent Szellem által. Mire van még szükséged? Mi kell még? A Szent Szellem benned él. Benned van az az erő, ami feltámasztotta Jézust a halálból. Mi kell még? Ó, Uram, áldjál meg! Nem, te legyél már végre azon a helyen, amikor felismered azt, hogy mennyire nagyon áldott vagy, hogy mennyire kiváltságos helyen vagy! Van két kezed, két lábad, egészséges vagy, van lélegzet a tüdődben, tudsz cselekedni és tudsz jó dolgokat tenni, tudsz dolgozni, tudsz áldani, tudsz imádkozni és föl tudod magad áldozni.

Nagyon jól mondja a Biblia, sokkal jobban, mint ahogy én el tudom mondani, hogy Jézus nélkül semmik vagyunk. Semmik! Ezt maga Jézus mondja, hogy nélkülem semmit sem cselekedhettek. Az égvilágon semmit! Azonban, ha Őbenne vagy, ha Krisztusban vagy – ahogy Jézus mondta – minden lehetséges annak, aki hisz.

Mi nem fér bele a mindenbe? Mi hiányzik a mindenből? Minden benne van. Mi a különbség sokszor? A különbség az áldozat, ami a személyes életünkből hiányzik. Az az áldozat, amikor azt mondjuk, hogy Uram, a Te akaratod legyen meg, ne az enyém. Amikor azt mondjuk, hogy Uram, én alávetem magam a Te Igédnek. Amikor azt mondjuk, hogy Uram, kikapcsolom a tévét és most Igét olvasok vagy könyvet olvasok. Most nem a rádió fog szólni az autóban vezetés közben, hanem a dicsőítés vagy az előző vasárnapi tanítás, nem a világi zene. Sokatoknak ez semmit nem mond, mert azt sem tudjátok, hogy milyen ez, mert az Igében éltek. De aki az Igében él, aki eggyé válik az Igével, egy szellem Ővele, jönnek az áttörések, jönnek a gyümölcsözések, jönnek vele együtt hitharcok, hitpróbák, tesztek és megpróbálnak téged, mert Isten Igéje megpróbál téged, ahogy Józsefet is megpróbálta.

A látás, amit kapsz Istentől, hogy hova jutsz el, az megpróbál téged. Hogy valóban komolyan gondolod-e? Valóban eljutsz-e oda? Valóban beteljesedik az, amit Isten mondott neked? Te azt mondod, hogy igen, valóban. Bármennyi ideig tart, bármit is kell tennem, bármennyire is oda kell szánnom magam erre, igen, Uram! Hajlandó vagyok fölláldozni mindent ezért. Mindent háttérben hagyok.

Annyira gyönyörű Pál apostol szíve, ahogy kitarja a filippi gyülekezetnek, hogy mindent veszni hagytam, mindent kárnak ítéltém, mindent szemétnék – az eredetiben mindent trágyának ítéltém – mindent, hogy a Krisztust megnyerjem. Mindent, minden barát, minden elismerés, minden teológiai diploma, ami igazából háttérben eredetileg ott volt velem és bennem, ami arra vihett volna engem, hogy igazi olyan farizeus legyek, akire nemzedékek majd emlékeznek, azt mondja, hogy mindent háttérben hagytam. Lapozzunk oda, a Filippi levél 3. fejezetében van.

Filippi 3,4–10.

4. Jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint is. Ha bárki más mer testben bizakodni, én sokkal inkább;

Mit jelent ez, hogy test szerint bizakodni? Ti, akik ide jártok évek óta, tudjátok, hogy mit jelent ez. Én valamit letettem az asztalra! Én tudok ám valamit! Nekem végzettségem van. Nekem származásom van. Nekem kapcsolataim vannak. Nekem pénzem van. Nekem annyi mindenem van, én ebben bizakodok. Én vagyok a tuti. Pál is itt felsorolja:

5. Körümetéltek nyolcadnapon, Izrael nemzetségéből, Benjámín törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus,

6. Buzgóság tekintetében a Gyülekezetet üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam.

Én tizedet fizettem, mindig ott voltam a zsinagógában. Én azt tettem, amit a törvény előír. Én betartottam minden szabályt. Én, én, én, én! Amikor az „én” van elől, akkor mi van elől? A test. Erről beszél Jézus, hogy ennek kell meghalnia, ennek az énnék, és legyen inkább az, hogy Ő, Ő, Ő!

7. De amelyek nékem egykor nyereségek voltak, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém.

8. Sőt annak felette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt. Akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnék ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.

9. És úgy találtassam Őbenne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való megigazulás hit által:

10. Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlóvá lévén az Ő halálához;

Csodálatos igeversek, nem kell ezektől félni. Van szó a szenvedésről, van szó a halálról, és ha ezt rosszul érted, akkor megrettensz és azt mondod, hogy jaj, én nem akarom ezt, én nem akarok szenvedni, dehogyan akarok szenvedni! Tudod jól, hogy Jézus azért jött el, hogy neked életed legyen és hogy bővölködjél. Nem a szenvedésre hívott el téged Isten, hogy ő a világ sanyargatásától, az ördög hazugságaitól, a betegségtől, a politikától, a szegénységtől, az élet viharaitól szenvedjél. Nem! Ő arra hívott el, hogy ezek felett te uralkodjál. Halleluja!

Akkor milyen szenvedésről beszél itt Pál? Az énnék, az egónak a szenvedéséről. Mert amikor azt kell mondanod, hogy megbocsátok neked, pedig nem érdemled meg, mert te gonosz voltál velem és igazából nekem van igazam, akkor ez mi a lelkednek? Egy szenvedés. Mert úgy tartod igazságosnak, hogy a másik kérjen bocsánatot.

Lehetne sorolni ezeket a dolgokat. Amikor az ember elenged, elengedi magától, nem figyel rá már többet, nem azon kattog az agya, hanem csak Ő van, Ő van, Ő van.

Olvasom még egyszer, mert ennél szebben nem tudom elmondani: De amelyek nékem egykor nyereségek voltak, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém. Sőt annak felette most is

kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt. Akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem. És úgy találtassam Őbenne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből.

Ez egy nagyon érdekes mondat. Egy kulcsmondata itt ennek az egész igesornak. Úgy találtassam Előtte, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből. Úgy találtassam Őelőtte, mint akire nem lehet azt mondani, hogy jól van, megérdemled! Jól van, te elég jó voltál! Jól van, te elég ügyes voltál. Látom, hogy te ezt is, azt is milyen szépen megtetted! Ilyenkor azt mondaná az ember, hogy igen, ez az én igazságom, ez az én érdemem, ez az én valamim, én, én, én!

Azt mondja, hogy ezt nem akarom, semmi igazságom ne legyen. Hanem mi legyen helyette? Hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való megigazulás, hit által. Az Ő igazsága éljen bennem! Az Ő kegyelme éljen bennem! Az Ő jósága, amit Ő tett értem, az éljen bennem! Utána mond egy olyan mondatot, ami a mai üzenethez szorosan kapcsolódik: Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét. Mondja ezt Pál apostol, amikor az életének már a java részén túl volt, nem az elején mondja ezt. Hogy megismerjem Őt és az Ő feltámadásának az erejét. Minél jobban megismerjem Őt, hogy megismerjem a megigazulást, hogy ez mit jelent, hogy megismerjem az erőt. Az erőt, ami bennem van, ezt minél jobban megismerjem. Mit tett ehhez Pál? Háttérbe szoritotta. Pálnak milyen gyümölcssei vannak? Milyen gyümölcssei voltak? A ma napon is milyen gyümölcssei vannak? Kevés olyan istentisztelet van a világon, ahol ne hangozzon el az, amit Pál írt vagy mondott kétezer éve. Még mindig azt beszéljük, azt tanítjuk, azt a kijelentést, amit Isten Pálnak adott. Személyesen neki.

Igazán gyümölcsöző volt az élete és a szolgálata, mint ahogy Jézusnak is. Ami lényege az üzenetnek az, hogy gondolkoztál-e azon, hogy Jézus miért csak három és fél évet szolgált a földön? Harminchárom és fél év körülbelül, amit a földön élt. Miért nem csinálta ezt úgy, hogy élt volna hatvan, hetven, nyolcvan, kilencven évet? Hiszen mennyivel több tanítást elmondhatott volna! Mennyivel több példabeszédet elmondhatott volna! Mennyivel több útmutatást adhatott volna! Miért nem így csinálta? Mennyivel több embert meg tudott volna gyógyítani! Három és fél év azért nagyon korlátozott időtartam, rengeteg dolgot tett, írja az Ige, ha minden le lenne írva, sem lenne elég könyv a földön, semmi nem tudná ezt befogadni.

De miért csak három és fél évig tette ezt? Azért, mert nem ez volt a lényeg, az elsődleges célja Jézusnak nem az volt, hogy tanítson, prédikáljon, gyógyítson. Ez is célja volt, félre ne értsétek, nem akarom ezt kisebbiteni, de az elsődleges célja mi volt? Hogy fölládozza magát! Ami miatt ma te itt vagy, és ami miatt ma a világban emberek Őhöz térnék és keresztényé válnak, ami miatt képes az Ő neve arra, hogy betegeket gyógyítson, az nem a tanításai miatt van, nem a bölcsessége, nem a példabeszédei miatt, hanem az áldozata miatt. Mert Ő értette is, hogy miről beszél, amikor a gabonagról szólt, és fölládozta magát. Az áldozathozatal szabadítja fel azt az erőt, ami generációkra kihat. Az áldozathozatal tett képessé téged arra, hogy amit mondasz, odafigyeljenek rá. Nem az ismeret, nem a tanítás, nem csupán a tudás. Az szép és jó, de ha nincs mögötte áldozathozatal, erőtlen lesz. Ezért erőtlen sok keresztény. Olyanok, akiknek tele van a feje Igével és milliónyi tanítást hallgattak már és kívülről tudják a Bibliát idézni, mégis erőtlének, mégis nyomorultul élik az életüket, mert nem hajlandóak fölládozni magukat, nem hajlandóak vetni a földbe.

Mert a földben mi van? Sötétség, és egyedül vagy, és kilátástalanság, és halál. Ha erre nem vagy hajlandó a tested részéről, akkor az erő nem fog úgy megnyilvánulni az életedben, ahogy szeretnéd. Menekül az ember attól, hogy megtörjön.

Mi történik a gabonamaggal, amikor belekerül a földbe és nedvesség éri? Elkezd zsugorodni? Nem! Mi történik? Meghasad. Mindannyian, akik kisiskolások voltak, első, második osztályban pohárba kellett picit vattát és vizet tenni és berakni babszemet. Ki az, aki tudja azt, hogy miről beszélek? Mi történt a babszettel? Kicsírázott, kihajtott.

De mi történt előtte? Megnyílt, megtörött. Ez a megtöretés az, amit Isten kér tőled. Ha nem törsz így meg, hogy belőled élet fakadjon, egymagadban maradsz, úgy maradsz, ahogy most vagy. Őrizheted az életedet, őrizheted a vállalkozásodat, őrizheted a gondolataidat, az érzelmeidet, a családodat, az autódat, a szolgálatodat, mindent őrizhetsz, mint az a szolgál, aki egy talentumot kapott.

Ha hajlandó vagy megtörni Jézusért, és most az egónak a megtöréséről beszélek! Ha hajlandó vagy azt megtenni, amit Jézus is megtett, hogy megtört a kereszten. Megtörte a kapcsolatát Istennel érted. Úgy, mint a gabonamag a földben, vagy bármilyen mag, a megtöretésből fakad az élet. Ha ez kimarad a keresztyén embernek az életéből, akkor erőtlén lesz. Nem lesz ott az átütő erő, amiről itt papolunk nektek évtizedek óta.

Az ego megtöréséről beszélek! Ha hajlandó vagy azt megtenni, amit Jézus is megtett, hogy megtört a kereszten. Megtörte a kapcsolatát Istennel érted. Neked nem így kell megtöretned, de úgy, mint a gabonamag a földben, vagy bármilyen mag, a megtöretésből fakad az élet. Ha ez kimarad a keresztyén ember életéből, akkor erőtlén lesz. Nem lesz ott az az átütő erő, amiről itt papolunk nektek évtizedek óta. Azt mondod, hogy de jó lenne ezt látni. Így fogod meglátni! Csak így, ha hajlandó vagy lemondani, ha hajlandó vagy áldozatot hozni. Így lesz ez meg neked! Azt gondolod: pásztor, nem erre számítottam ma, nem ezt akartam hallani, valami kedvesebb, finomabb üzenettel is készülhetél volna! Testvérem, ez érted van, nem a magam jókedvéért beszélek erről. Valamennyire ezt én élem, megtapasztaltam, hogy ez működik, és azért beszélek erről. Férfiek, hajlandóak vagytok-e föláldozni magatokat a feleségeitekért? Feleségek, hajlandóak vagytok-e föláldozni magatokat a férjetekekért? Szülők, hajlandóak vagytok-e föláldozni magatokat a gyermekeitekért? Pásztor, hajlandó vagy-e föláldozni magad a nyájadért? Erről beszélek! Ha igen, fájdalmas lesz, de Isten mindig többet ad, mint amit kér tőled. Az Ő túláradása a mag sokszorosát hozza el az életedben. Akkor majd csak azon gondolkozol, hogy miért vagyok én ennyire áldott, miért mennek ilyen jól a dolgaim, nem érdelem én ezt meg. Már a harmadik autómát veszem, mit csináljak ennyi áldással? Add tovább és még inkább áldott leszel! Ez a szívről szól, az önzőségről vagy éppen az önzetlenségről. Arról, hogy hajlandó vagyok felkelni időben, hogy beérjek a gyülekezetbe, hogy hajlandó vagyok mindent elkövetni azért, hogy itt lehessenek, és ne kelljen hazarohannom innen. Hajlandó vagyok mindent megtenni azért, hogy eljussak azokra az összejövetelekre, amikre a Szellem mozdít. Hajlandó vagyok kikapcsolni a sorozatot és elmélyedni az Igében. Hajlandó vagyok kikapcsolni a rádiót, ha arról van szó. Hajlandó vagyok azt az ostoba poszt-áradatot letiltani a Facebook oldalamról, ami annyira foglyul ejti az ember elméjét és kötöttségbe tesz. Hajlandó vagy-e erre?

Ez az áldozat, erről beszélek. Ez az, amit hallanod kell! Ez az, amit hallanom kell nekem is. Ez az, ami bibliai! Ne hirdessük úgy a keresztyénységet, hogy ez semmilyen áldozattal nem jár! De jár! Mondhatnád azt, hogy a keresztyén élet nehéz. Kérdezem én tőled és most ez fájni fog, hol van a Bibliában megírva, Jézus mikor beszélt arról, hogy a keresztyén élet könnyű? Az én terhem gyönyörűsége és az én terhem könnyű, ez valóban ott van, de aztán ott ír arról, hogy aki az én tanítványom akar lenni, tagadja meg önmagát! A családban is előfordulhatnak viszályok, a kapcsolatokban előfordulhatnak problémák, nehézségek és bizony, a szellemed háborúban van a tested ellen. Az életed minden napján ezzel szembesülsz.

Pál apostol képes volt kijelenteni, hogy nincs a testemben semmi jó. Ha neki alá kellett vetnie a testi indulatát annak, hogy ne hogy méltatlanná váljon, miközben szolgál, akkor nekünk ne kellene? Jézus ugyanezt tette! Hányszor olvasod a Bibliában azt, hogy a Szellem készítette Jézust, hogy fönnmaradjon éjszaka imádkozni és azt mondta volna, hogy most ehhez nincs kedvem, majd holnap? Azt gondolod most magadban, hogy túl magas a mérce, pásztor, ne törvénykezzél itt nekem, ne akarj engem ilyen kemény feladatok elé állítani, én élvezni akarom az életet! Így fogod élvezni! Mert akkor szellemivé válsz és megérted és meglátod azt, hogy jobb adni, mint kapni. Amikor adsz és adsz magadból, az téged meg fog elégíteni.

Jézus a kútnál beszélgetett az asszonnyal, elmentek a tanítványok élelemért. Amikor visszajöttek és kérdezték, hogy nem vagy éhes, Jézus? Ő azt mondta, hogy van nekem eledelem, hogy cselekedjem az én mennyei Atyám akaratát. Az Atya akaratát cselekedni, az megelégit téged. Semmi nincs ebben az életben, ezen a világon, ami úgy meg tudna elégíteni téged, mint az, hogy cselekszed a mennyei Atyád akaratát. Jó dolog, ha van hobbid, jó dolog, ha szereted és élvezed a munkádat, jó dolog az, ha szereted a közösséget a feleségeddel, a családdal, a gyülekezettel. Ez mind szép és jó dolog és kell és szükséges és része az életünknek, de nagyobb beteljesedést nem ad semmi, mint az, amikor tudod, hogy Isten akaratában vagy, engedelmes vagy neki, megcselekszed azt, amit Ő mond. Úgy, hogy mindegy, hogy látod az eredményt, vagy nem. Van nekem eledelem! Lapozzatok a Zsidókhöz írt levél 2. fejezetére:

Zsidó 2,9–10.

9. Azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvédéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, mivel az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

10. Mert illő volt, hogy akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, üdvösségük fejedelme szenvedések által váljon tökéletessé.

A halál elszenvédéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg. Kapott egy jutalmat. Miért? Mert olyan jól prédikált, mert annyi beteget meggyógyított, mert annyira megindult a szíve a barátai, a testvérei és a népe iránt, és ezért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg? Nem! Hanem miért? Azért, mert vállalta a halált! Lehet az embernek mindenféle elképzelése meg gondolata, hogy mi minden jutalmakat fogunk majd kapni, meg mennyi jó dolgot fogunk majd megtapasztalni a mennyben Istentől. Bizonyára, ha odaérünk, remélhetőleg az fogja elhagyni Jézus száját velünk kapcsolatban, hogy jól vagyon jó és hű szolgám. De mi alapján lesz ez? Az alapján, hogy milyen jók voltunk minden vasárnap a gyülekezetben? Mennyire voltunk hajlandóak föláldozni magunkat, az életünket? Komoly kérdés ez! A halál elszenvédéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, mivel Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált. Isten kegyelméből megízlelte a halált!

Bátorítalak téged, ha valamit nem értesz az Igéből, ha csak úgy átfutsz rajta, akkor állj meg és időzz el rajta. Mondd ki újra és újra az Igét, és kérd az Urat, hogy segítsen értelmezni! Kegyelemből megismerte a halált? Miért kegyelem az? Te meg akarod tapasztalni a halált kegyelemből? Ó, dehogyis, bármit, csak a halált ne! Van egy halál, aminek ellene kell állnod. Többféle halál van a Bibliában. Tudtad, hogy a betegség is a halál kezdetleges formája? Minden betegségnek az a célja, hogy megölje a testedet. Ellen kell állni neki, ki kell rúgnod az életedből! Nagyon határozottan kell vele bánnod. Nem kell megnyitnod magad neki. A testi indulatodnak és az érzékeidnek, a saját magad önző, rossz önértékelésének kell meghalni, azt kell a halálra adnod.

Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált. Megízlelte ezt a halált is és megízlelte a fizikai halált is. Valahol azt írja az Ige, hogy a keresztt örömeért ment Jézus előre. Mert Ő már látta, nem csak azt, hogy a szenvedések után mi vár rá, hanem látott téged is. Látta azt, hogy te most itt ülsz, ezt most hallgatod, látta azt, hogy a szíved felgerjed, látta azt, hogy egy döntést akarsz hozni, hogy Uram, én többet akarok adni magamból! Ő már akkor látta ezt!

Mert illő volt, hogy akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, sok fiakat vezéreljen dicsőségre, üdvösségük fejedelme szenvedések által váljon tökéletessé. Érdekes dolog ez a kifejezés is. Ír a Zsidó levél még máshol is erről, még ebben a fejezetben is, hogy a szenvedések által vált tökéletessé. Ez egy kulcsdolog a keresztyén életünkben. Ami szomorú, ami sajnálatos, hogy a vallásos világ ezt a szenvedést kiforgatta, és azt hirdeti, azt tanítja, hogy szenvednünk kell nekünk Jézusért. Szenvednünk kell a szegénységtől, szenvednünk kell a betegségtől, el kell szenvednünk mindazokat a dolgokat, amikkel az élet sújt. Egyáltalán nem erről van szó! Isten nem használja a te jobbá tételedre azokat a sátáni dolgokat, amiktől

Ő megváltott téged. Ő nem azokat használja, hogy téged felemeljen és megdicsőítsen. Azoktól megváltott! A tolvaj nem egyébért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük legyen és bővelkedjenek – mondta Jézus. Ő azért jött, hogy életed legyen és bővölködjél. Ezért mondtam már a legelején, hogy ezt jól kell értelmezni, hogy minek kell meghalni benned, minek kell életre kelnie benned. Ha félrecsúszik a dolog, akkor bigott vallásos módon el lehet ezt könnyedén téveszteni.

Lapozzatok vissza a Filippi levélre. Ismeri mindenki azt az úgynevezett Krisztus himnuszt, amit Pál apostol gyönyörűen fogalmaz a Filippi 2-ben. Olyan gyönyörű, olvassuk az 5. vers-től.

Filippi 2,5–9.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Engedelmes lévén minden tanításában? Engedelmes lévén minden hajnali imádságában? Engedelmes lévén minden egyes bűjtölésében a pusztában? Nem! Meddig volt engedelmes? Halálig! Halálig! Engedelmes lévén halálig! Van a következő igevers, amit jó, ha értünk, hogy miért van ott utána.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Látod, hogy a halála miatt kapott olyan nevet? A halála, az áldozata miatt kapott olyan felemelést, olyan következő szintre lépést, olyan nevet, ami minden név fölött való, hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyiekké, földiekké és föld alatt valóké. Miért? Mert olyan jó ember volt? Mert olyan kedves volt Mártával és Máriával? Mert annyira szerette Lázárt és feltámasztotta a halálból? Vagy, mert annyira megindult a szíve a tömegben és megette őket? Ez mind szép és mind jó és a mi életünkben is, ha ezeket cselekedjük, de az Ige itt azt mondja, hogy annakokáért, mivelhogy meghalt, hogy fölláldozta magát, hogy odaadta magát – ezért kapott olyan nevet, amire minden név meghajol. Minden név! Mennyiekké, földiekké és föld alatt valóké. A Jézus nevére minden térd meghajoljon. Az az áldozat, amit Jézus bemutatott, olyan szellemi erőt szabadított fel, ami a mai napig gyümölcsöket terem. Az az áldozat, amit te meghozol, olyan szellemi erőt szabadít fel benned, amely sokak életét meg tudja áldani a tieddel együtt.

Miért van az, hogy vannak, akik ugyanazt mondják, ugyanazt prédikálják szó szerint, mégsem ugyanazokat az eredményeket érik el? Lehet más prédikátorok tanításait elmondani, mi is használjuk másokét, a miénket is használják mások és ez rendben van. Ha te felolvasod Kenneth Hagin, Benny Hinn üzenetét, tanítását, nem feltétlenül ugyanazt az eredményt fogod elérni, mint ők. Miért? Az áldozat miatt! Mert ők meghozták az áldozatot! Jézus meghozta az áldozatot! Meghozta Kenneth Hagin is, Benny Hinn is, és nagyon sokan meghozták az áldozatot. A lemondást, a saját maguk háttérbe szorítását. Meghozták az áldozatot, ezért erő van abban, amit mondanak. Erő és tekintély, és ez gyümölcsözik. Ha csak másolod és csak az intellektusod van meg, meg a fejben levő információ, akkor az ember büszkévé válik, hogy én mennyi mindent tudok. De lehet büszkén, sok információval, sok Igét tudva az ember szerencsétlenül erőtlen.

De mi az erőt akarjuk! Azt akarjuk, hogy amikor szólunk, hogy a Jézus nevében támadj fel a halálból, akkor az a Jézus nevében feltámad a halálból! Amikor azt mondom, hogy gyógyulj meg a Jézus nevében, akkor az meggyógyul a Jézus nevében! Vagy amikor azt mondom otthon a gyümölcsfának, hogy márpedig idén sokat fogsz teremni, nem fogsz elfagyni, akkor az úgy legyen, és igen és ámen legyen, mert én azt mondtam, Jézus nevében! Parancsoltam

neki! Érted, mi az, ami különbséget tesz? Ó, lemásolom, ezt mondta a pásztor, ezt kell otthon tennem, én is megteszem, nekem nem jött be.

Ámen! Emésszéték azt, ami elhangzott ma. Azt hiszem, hogy be is fejezzük ezt a tanítássorozatot. Nem egy könnyű üzenet. Nem olyan üzenet, amit olyan jó volt hallani. De ha szellemi vagy, és érted a gabonamag sorsát és a gabonamag lényegét, hogy annak meg kell halnia, akkor azt fogod mondani, hogy igen, ez kell nekem! Ez az, ami kell nekem, erről megértést akarok, többet, még többet! Halleluja! Dicsérjük az Urat!

Ímádságra hívunk benneteket, akik itt vagytok és azokat is, akik az otthonaikban néznek bennünket. A hitünket valljuk meg a feltámadt Jézus Krisztusról. Tartsatok velem ebben hitmegvallásban és kövessetek:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm! Én most megvallom, hogy Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Gyógyítóm! Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság! Jézus Krisztus vére eltörölte minden bűnömet. Örök életet nyertem Krisztusban. Ámen!

Mennyei Atyánk, ma Judit testvérünkért imádkozunk, aki hitpróbában van, hitharcokat harcol. Őérte állunk most itt előtted. Hisszük, Atyám, hogy a Te Igéd igazság az ő élete felett is. A Te Igéd megnyilvánul, valóságba jön, beteljesedik és gyümölcsöt hoz az ő életében. Kérünk most Téged, mennyei Atyánk, hogy töltsd őt be a Te Szent Szellemeddel, adj neki bátorságot arra, hogy az Igén megállva uralkodjon az élet sötétségei felett, erőteljesen tudjon megállni minden kísértésben. Köszönjük, Atyánk, hogy Te hű vagy és igazságos, nem hagyod őt egyedül, mint ahogy egyikünket sem. Köszönjük, hogy úgy tekinthetünk Juditra, hogy ő a te biztonságodat képviseli. Ő képviseli a gyógyulást, képviseli az Ige tisztaságát, teljességét és Jézus nevét. Köszönjük, Atyám, hogy úgy tekinthetünk rá, mint egy gyógyult emberre és úgy nevezhetjük az ő testét, hogy meggyógyult. Áldunk Téged azért a munkáért, amit bevégeztél értünk! Jézus nevében! Amen!

Egy odaszánó imát fogunk most elmondani, ha úgy ítéled meg, hogy szeretnéd te is ezt mondani velem, akkor kövess ebben az imádságban.

Mennyei Atyám, köszönöm az Igédet! Köszönöm Jézus áldozatát! Köszönöm, hogy Ő meghalt értem! Köszönöm Neked azt, hogy az Ő áldozatának a gyümölcse lehetek. Köszönöm, hogy Ő engedelmes volt a halálig, a keresztfának haláláig. Áldalak Téged azért a munkáért, amit bevégeztél Őbenne. Atyám, tudom azt, hogy Te elhívtál engem, hogy a Te nevedet felmagasztaljam, hogy Téged dicsőítselek. Te vagy az, aki munkálsz bennem az erőt! Te vagy az, aki munkálsz bennem az akarást. Kérlek, drága Szent Szellem, tölts engem be újra és újra! Én most megújítom az odaszánásomat, az eltökéltségemet, és odaszánom az életemet neked, ahogy megtettem már eddig is, most is szilárdan akarok állni ebben, hogy az én életem a Te életedben legyen. Köszönöm, hogy el vagyok rejtve benned. Köszönöm neked, Atyám, hogy a testem feláldozása által, az énem és az egóm feláldozása által előjön az élet a szívemből, amely sokakra hatást gyakorol és beteljesíti azt, amiért küldetett. Köszönöm, Atyám, hogy használsz engem a szolgálatban, hogy felkentél engem, hogy el nem múló szeretettel szeretsz engem. Köszönöm, hogy örömöd leled bennem! Köszönöm azt, hogy Te hűséges Isten vagy, soha nem hagysz el engem. Jézus hatalmas nevében! Ámen! Atyám, imád Téged a szívünk!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.